

Co je to vlastně fašismus? Socialismus osvobozený od demokracie.

Syndikalismus oproštěný od překážek, které doléhaly na italské pracovní vztahy kvůli ideologii třídního boje. Systematická a šťastná vůle skloubit do jednoho svazku všechny aktéry národního hospodářství: zaměstnavatele, zaměstnance, techniky, dělníky. Rozhodnutí řešit a vyřešit dělnickou otázku v samé její podstatě a bez jakýchkoli chimér, spojit všechny odborové a zaměstnavatelské svazy do korporací, koordinovat jejich činnost, zapojit proletariát do dědičné a tradiční činnosti náležející historickému státu Vlasti, skoncovat se skandálním sociálním postavením proletariátu. Tento FAŠISMUS spojuje všechny lidi, aby žili v souznění: všechny přírodní síly spojuje v jednu, zajišťuje nejrůznější společenské funkce s pomocí velkých i malých, všechny dělníky jednoho výrobního oboru čadí podle jejich společného předmětu činnosti, ne podle stavu, sociálního a individuálního statusu jednotlivce: tak je možné, aby spolu občané mluvili, a ne aby se častovali urážkami. Národní stát všechny vyzývá k přátelství a jednotě, a ne k nenávisti a rozdělování lidí, jak to činí a musí činit demokratický stát volených zástupců. [...]

Je třeba, aby byl radikálně zničen virus vylučovaný třídním bojem a stranickým systémem: demokratický stát, sociální demokracie musí zahynout. To se neobejde bez „poněkud tvrdších zásahů policie“ proti profesionálním agitátorům. Každý parlamentní režim postavený na volbách díky legalizovanému revolučnímu chaosu vytváří hordu aktivních a chtivých snaživců: jeho potravu mu lze vytrhnout z úst jedině silou. Diktatura v Itálii byla nutností. Duch diktatury a genialita diktátora zklidnily zemi oscilující mezi horečnatostí a skleslostí, povzbudily ji opět k životu. Energické, chytré, trpělivé, odvážné rase vrátily, co je jejím osudem.

[...]

Díky FAŠISMU byl poloostrov uchráněn od velkých škod, které by přinesl komunismus, a opakovaných zklamání, jež přináší socialismus. Bylo by absurdní tvrdit, že se tak stalo na úkor lidu. Italský lid naopak již dlouho žije v lepších podmínkách než ten náš.

Charles Maurras: *Mes idées politiques*, 1937